

Predikan av Elias Eriksson i Vallentuna kyrka, 1:a advent 27 november 2022

God nytt kyrkoår!

För i och med första advent lämnar vi det gamla kyrkoåret, och blickar framåt, mot ett nytt. Särskilt välkommen till dig som inte har varit här förut eller inte är här så ofta.

Man kan faktiskt säga att den här söndagen är lite till för just dig. För dig, som liksom står där bredvid, och ser Jesus lite på håll. Som folket som stod där och såg honom närma sig, på den lilla åsnan. Vad handlar det om egentligen? Vem är han, den där Jesus? En del lite skeptiska, kan han verkligen vara så speciell som alla säger? Andra rycks snabbt med - "hurra, han kommer hit!". Ju mer han närmar sig, desto mer blir det tydligt att han är något särskilt. Hoppet stiger liksom mer och mer ju närmre han kommer. Till slut sjunger alla med i ropet - "Hosianna, rädda oss!"

Den här söndagen är också till för dig som längtar. För dig som längtar och letar. Som är trött, rädd, vilsen. Mannen på åsnan där vill möta din blick. I hans blick finns inte dom, där finns barmhärtighet.

Och första advent är också till för dig som levt länge med Herren. För dig som vandrat genom livet med mannen på åsnan vid din sida, ibland tydligt och starkt, ibland knappt hörbart.

Första advent är nämligen starten å något nytt - första dagen av resten. Vid nyår är det naturligt för oss att summera, att blicka bakåt på det år som gått. Vad har året burit med sig? I det stora perspektivet: vi har kommit ur pandemins starkaste grepp, vardagen har börjat återgå till det normala, man diskuterar hur mycket man ska få jobba hemifrån och vi får träffas som vi är vana vid. Vi märkte hur mycket det betyder - att få samlas och vara tillsammans. Och samtidigt: ett invasionskrig i Europa, människor som behöver fly sitt land, och nya utmaningar för oss som lever i säkerhet att möta nöden. Elpris som hotar, räntor som skenar, en framtid som känns mer oviss än på länge. Hur blev det här året?

Och hur blev det för just dig? Vad finns att bevara och fira, vad finns att sörja? Vad blev rätt, och vad har vi anledning att stilla be varandra om förlåtelse för? Vad ska lämnas i det förra året, och vad ska med framåt, i våra liv?

Nyår är också en tid för löften. När vi firar vårt nyår om någon månad kanske det handlar om löften som att gå ner i vikt, gå ner i tid på jobbet, gå ner i rökning eller alkoholkonsumtion. Eller kanske att gå upp i tid med de nära, upp i antal gudstjänster man unnar sig, eller upp ur själsligt mörker. Tyvärr vet vi att vi är ganska dåliga på att hålla de där löfterna, trots goda intentioner.

Men vilket löfte är det då Gud ger, nu vid kyrkans nyår? Jo, Gud ger löftet om ett nådens år. Gud har gett dig livet, som en fri gåva. Gud har vandrat med dig fram till idag, det går som har gått, och alla år. Och Gud lovar att möta dig från framtiden. Du går inte ensam.

Det finns många bilder av Gud som vi bär på, alla olika. Bilden av Gud som ett litet barn i ett stall. Bilden av Gud som skaparen av hela universum. Bilden av Gud som den heliga andes livgivande närhet när vi ber. Bilden av Gud som domaren, garanten för gott och ont, för rättvisa. Bilden som både är skrämmande och befriande - en dag ska Gud göra allt nytt, och vi ska stå inför Herren med allt vad vi är, både det vi är stolta över och det vi önskar vore annorlunda. Och Gud ska torka alla tårar från alla ögon. Bilden av Gud som blivit människa och burit hela världens synd och ondska på korset.

Många bilder. En av dem är den man som nu kommer ridande stilla på åsnan. Steg för steg, med löftet om något nytt. Med löftet om fred i en värld som desperat behöver det. Med löftet om frid till

själar som längtar. Med löftet om mening och sammanhang. Med löftet om att du inte går ensam. Det är freden själv som kommer ridande.

Och människorna viftar med palmlad och lägger ut sina mantlar för Jesus. Bered väg för Herren. Hur gör man det? Hur bereder man väg för freden, för friden, för Jesus själv?

Det första är nog att upptäcka längtan. Att bereda väg för Jesus inom dig. Att hitta längtan i dig själv efter fred, efter frid, efter Jesus. Under alla måsten och borden, alla konflikter och all stress, så finns längtan där. Våga möta den, din innersta längtan. Där inne finns Jesus. Där kommer han dig till mötes, och därifrån kan du vandra vidare tillsammans med honom.

Var finner Jesus dig denna advent? Är du på en bra plats, eller på en plats du önskar var annorlunda? Våga möta Jesus blick där du är. Våga be om hjälp, våga be om förlåtelse, våga tacka och våga lägga dagen i Jesu händer. Det finns inget annat som möter vår innersta längtan - vi är skapta till att vara nära Gud.

Hur bereder vi då väg för Jesus i det yttre? En av våra gamla biskopar i Stockholms stift sa ofta till oss prästkandidater: "Predika alltid Kristus, och om det behövs, så använd ord.". Att bereda väg för Jesus är att leva enligt hans vilja. Att se den utsatte, att ta emot flyktingen, att älska sin nästa, att förlåta och gå vidare, att be om förlåtelse och försonas, att inte fastna i sin egen inkrökthet utan kunna lyfta blicken och se Jesus i vår nästa. Då kan man säga om oss som lärjungarna sa om åsnan: "Herren behöver den!". Bär Jesus till din nästa, bara så kan världen förändras.

Våga leva enligt Jesu vilja, inte världens. Våga ifrågasätta egoism och karriärism. Våga ifrågasätta när orättvisa drivs och man gör skillnad på människor. Våga tro att ditt uppdrag är det lättaste och det svåraste: att älska Herren din Gud över allting och din nästa som dig själv.

För Jesus barmhärtiga och stadiga blick möter dig där han kommer ridande på åsnan. Han kommer med löftet om att krigets och ofridens tid skall vara över. Och han kommer med kallelsen till dig och mig att vara en del av den förändringen.

Bereden väg för Herran,
Hosianna, Davids son!

Elias Eriksson, präst i Vallentuna församling
Elias.j.eriksson@svenskakyrkan.se